

Eyyân-ı bahâr oldu yeşillendi çemenler
 Her kes alıp yârini hep gülşende gezerler
 Gel şûh-ı şenin gel gidelin gülşene biz de
 Görsünler de ruhun reng-i izâr alsın güller.
 (Terennüm)

Eyyân - günler
 Yâr - sevgili
 Gülşen - gül bahçesi
 Ruh - yanak
 İzâr - yanak.

İsmail Hakkı Bey